

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **KLASTR KOMPOZITNÍCH MATERIÁLŮ, družstvo**, se sídlem Husova 594/6, Brno, proti žalovanému: **1) Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, **2) Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, proti stanoviskům a) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 24. 6. 2011 o ukončení projektu „Kompozitní materiály“, b) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 22. 7. 2011 o odvolání žalobce proti ukončení projektu, c) Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2177/11, d) Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest ze dne 22. 11. 2011, č. j. 07511-14/09/O/DSF/BREH a e) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 9. 1. 2012, č. j. 47132/11/08200, o podání žalobce ze dne 7. 1. 2015 nazvaném „Odvolání proti Rozsudku a žádost o prodloužení lhůty“,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 20. 1. 2012 brojil žalobce u Městského soudu v Praze (dále jen „Městský soud“) proti stanoviskům a) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 21. 6. 2011 o ukončení projektu „Kompozitní materiály“, b) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 22. 7. 2011 o odvolání žalobce proti ukončení projektu, c) Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2177/11, o druhém odvolání proti ukončení projektu a d) Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 9. 1. 2012, č. j. 47132/11/08200, v němž bylo uvedeno, že rozhodnutí o ukončení projektu bez financování je konečné. Městský soud žalobu usnesením ze dne 28. 1. 2014, č. j. 10 A 12/2012 – 26, odmítl. Toto usnesení bylo v kasačním řízení zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 2 As 42/2014 – 33.

Městský soud v dalším řízení rozhodl rozsudkem ze dne 5. 12. 2014, č. j. 10 A 12/2014 - 78 tak, že výrokem:

I. odmítl žalobu s návrhem, aby soud určil, že stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 24. 6. 2011 o ukončení projektu „Kompozitní materiály“ bylo nezákonným zásahem,

II. odmítl žalobu s návrhem, aby soud určil, že stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 22. 7. 2011 k odvolání žalobce proti ukončení projektu bylo nezákonným zásahem,

III. odmítl žalobu s návrhem, aby soud určil, že stanovisko Agentury pro podporu podnikání s investic CzechInvest ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2177/11, bylo nezákonným zásahem,

IV. zamítl žalobu s návrhem, aby soud určil, že stanovisko Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest ze dne 22. 11. 2011, č. j. 07511-14/09/O/DSF/BREH, bylo nezákonným zásahem,

V. zamítl žalobu s návrhem, aby soud určil, že stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 9. 1. 2012, č. j. 47132/11/08200, je nezákonným zásahem,

VI. zamítl žalobu s návrhem, aby soud zakázal Ministerstvu průmyslu a obchodu pokračovat v porušování žalobcova práva,

VII. zamítl žalobu s návrhem, aby soud zakázal Agentuře pro podporu podnikání a investic CzechInvest v porušování žalobcova práva,

VIII. zamítl žalobu s návrhem, aby soud přikázal Ministerstvu průmyslu a obchodu umístit projekt zpět na nástěnku a pokračovat v procesu dotace,

IX. zamítl žalobu s návrhem, aby soud přikázal Agentuře pro podporu podnikání a investic CzechInvest umístit projekt zpět na nástěnku a pokračovat v procesu dotace,

X. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Městský soud v odůvodnění shora nadepsaného rozsudku dospěl k závěru, že ve vztahu ke stanoviskům uvedeným ve výročí I. až III. byla žaloba podána po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, a je tedy opožděná. Důvodem pro zamítnutí ostatních žalobních návrhů pak bylo pro městský soud jeho zjištění, že napadená stanoviska nepředstavují žádný zásah do žalobcových práv. Žalobci bylo těmito stanovisky toliko sdělováno, že v platnosti zůstává původní stanovisko ze dne 24. 6. 2011 o ukončení projektu.

Dne 7. 1. 2015 bylo Městskému soudu, prostřednictvím datové zprávy, doručeno podání žalobce, nazvané „Odvolání proti Rozsudku a žádost o prodloužení lhůty“. Městský soud toto podání vyhodnotil jako kasační stížnost proti shora nadepsanému rozsudku, a v souladu s § 7 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 12 odst. 1 s. ř. s. jej postoupil Nejvyššímu správnímu soudu.

Žalobce v předmětném podání uvádí, že podává odvolání proti rozsudku městského soudu ze dne 17. 12. 2014 (zřejmě správně 5. 12. 2014), č. j. 10 A 12/2012 – 78, proti lhůtě dvou týdnů na podání kasační stížnosti. S ohledem na vánoční svátky nebylo možno ze strany žalobce zajistit advokáta pro podání kasační stížnosti, neboť advokáti dostupní žalobci měli vánoční dovolenou a žalobce nemohl sám podat kasační stížnost. Z toho důvodu bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces a žalobce žádá o prodloužení lhůty na podání kasační stížnosti.

Návrh stěžovatele je nutno odmítnout jako nepřipustný.

Dle ustanovení § 102 s. ř. s. je jednou z podmínek pro kvalifikaci opravného prostředku jako kasační stížnosti domáhání se zrušení rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, proti kterému tento opravný prostředek směřuje, účastníkem daného řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osobou zúčastněnou na řízení. Z toho vyplývá, že kasační stížností může být pouze takový návrh, jenž je svou podstatou opravným prostředkem (v materiálním smyslu).

Nejvyšší správní soud po posouzení skutečného obsahu žalobcova podání došel k závěru, že toto zřejmě povahu opravného prostředku má (zejm. proto, že se nesouhlasně vymezuje proti

pokračování

části rozsudku krajského soudu ve správním soudnictví), žalobce se jím však nedomáhá zrušení tohoto rozhodnutí, když pouze žádá o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti proti těmto rozsudku. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že za daných okolností nelze považovat žalobcovo podání za kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s.

Z obsahu žalobcova podání je zcela zřejmé, že se nejedná ani o návrh na obnovu řízení ve smyslu § 111 s. ř. s. V úvahu pak nepřípadají ani jiná podání, o kterých by Nejvyšší správní soud byl oprávněn rozhodnout. Problematikou rozhodování Nejvyššího správního soudu o návrhu, jenž zjevně není kasační stížností, se zdejší soud v minulosti zabýval např. ve svém usnesení ze dne 9. 3. 2012, č. j. 2 As 66/2012 – 13, kde uvedl: „*Není-li ovšem ... návrh kasační stížností, není ani žádným jiným návrhem, o němž by zákon dovoloval Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnout.*” Za takových okolností Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než žalobcův návrh odmítnout pro nepřipustnost, aniž by se zabýval naplněním podmínek řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 s. ř. s., § 109 odst. 1 s. ř. s., a § 2 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné podotknout, že i v hypotetickém případě, kdy by se žalobce pro svůj nesouhlas s částí poučení domáhal zrušení rozhodnutí městského soudu, by se jednalo o kasační stížnost opožděně podanou, když napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 17. 12. 2014 a dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 40 odst. 2 s. ř. s., uplynula dne 31. 12. 2014, přičemž kasační stížnost by byla podána až dne 7. 1. 2015, tedy zjevně po uplynutí zákonné lhůty pro tento úkon.

Rovněž za situace, kdy by bylo možné posoudit žalobcovo podání jako kasační stížnost, by bylo třeba poukázat na výslovné zákonné vyloučení možnosti prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s., nehledě na to, že z § 104 odst. 2 s. ř. s. lze logicky dovodit nepřipustnost takové kasační stížnosti, která směřuje jen proti poučení poskytnutému městským soudem v závěru textu napadeného rozhodnutí.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu